

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 marca 1925 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 roku w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na zasadzie artykułów 1 i 4 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. № 69, poz. 672) zarządza się co następuje:

§ 1. A) Oprócz opłat, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę, ustala się opłaty:

- a) za paszport zagraniczny — 250 zł.,
- b) za zezwolenie na ponowny wyjazd — 250 zł.,
- c) za paszport wielokrotny (na wielokrotne przekroczenie granicy w obie strony bez obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia na ponowny wyjazd) — 750 zł.,
- d) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach handlowych i przemysłowych — 25 zł.,
- e) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. — 20 zł.,
- f) za paszport żeglarski (śródlądowy), wydawany przez urzędy administracyjne I instancji województw: warszawskiego, poznańskiego, pomorskiego i przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę — 3 zł.

B) robotnikom i osobom, udającym się w celu pracy zarobkowej, oraz emigrantom kontynentalnym

należy wydawać paszporty bezpłatne na mocy zaświadczenia państwowych urzędów pośrednictwa pracy, emigrantom zaś zamorskim na mocy zaświadczeń urzędu emigracyjnego. Emigranci, tak kontynentalni, jak zamorscy, winni oprócz tego przedstawić zaświadczenie władz odnośnego urzędu skarbowego, względnie inspektora skarbowego, że nie zalegają w opłaceniu podatku.

§ 2. Paszport wielokrotny należy wydawać osobom, które udowodnią potrzebę częstych wyjazdów.

§ 3. Paszporty handlowe za opłatą 25 zł. jak również zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 25 zł., należy wydawać osobom, udającym się zagranicę w celach handlowych i przemysłowych, o ile przedłożą każdorazowo zaświadczenie wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, względnie inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę, stwierdzające, że udzielenie ulgowego paszportu, względnie ulgowego zezwolenia na ponowny wyjazd, jest ze względów handlowych lub przemysłowych konieczne.

Uwaga. O ile wyżej wymienione osoby nie przedstawiają zaświadczenia wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, czy też inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę, należy im wystawiać paszporty i udzielać zezwoleń na ponowny wyjazd za opłatą normalną.

§ 4. Paszporty zagraniczne ulgowe za opłatą 20 zł., jak również ulgowe zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 20 zł. należy wydawać osobom, udającym się zagranicę:

- a) w celu kształcenia się lub prowadzenia badań naukowych, na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, stwierdzającego potrzebę wyjazdu;
- b) w celu leczenia się, o ile dana osoba przedstawi świadectwo niezdolności, wystawione przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, oraz zaświadczenia urzędu zdrowia (lekarza powiatowego), stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą, jak również w celu towarzyszenia niezdolnej osobie chorej, o ile niezdolność osoby towarzyszącej jest udowodniona jak wyżej, konieczność zaś opieki w podróży stwierdzona przez urząd zdrowia (lekarza powiatowego);
- c) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p., na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Skarbu, względnie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o zjazdy naukowe, stwierdzającego potrzebę wyjazdu;
- d) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

Osoby wymienione w punktach a, c i d mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Odnośne po-

dania, należycie udokumentowane, winny być kierowane w drodze instancji do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z odpowiednimi wnioskami.

§ 5. Decyzja co do przyznania ulg osobom, wyjeżdżającym w celach wymienionych w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, przysługuje urzędowi administracyjnym II instancji, dokąd winny być kierowane w drodze instancji należycie udokumentowane podania z odpowiednimi wnioskami.

§ 6. W wypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób, bądź w sprawach rodzinnych (nagła choroba lub śmierć członka rodziny zagranicą), bądź majątkowych lub osobistych, urząd administracyjny I instancji może, po uprzednim uzyskaniu zgody urzędu administracyjnego II instancji, wystawić paszport z pobraniem opłaty 20 zł. na podstawie świadectwa niezdolności, wystawionego przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, a nawet całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdym, wydanym w myśl niniejszego paragrafu, ulgowym lub bezpłatnym paszporcie urząd administracyjny I instancji winien w drodze służbowej zakomunikować ministerstwu z dołączeniem rzeczonych akt i z podaniem powodów, dla których paszport ulgowy lub bezpłatny został wystawiony.

§ 7. Osobom, udającym się zagranicę służbowo, na skutek polecenia przełożonej władzy, należy wystawiać paszporty bezpłatne na podstawie pisma władzy delegującej daną osobę.

§ 8. W wypadkach, gdy wyjazd danej osoby jest wskazany ze względów państwowych (wyjazd uciążliwego bezpaństwowego cudzoziemca, wysiedlenie bezpaństwowego cudzoziemca) urząd administracyjny I instancji może w zależności od zamożności petenta i od okoliczności (wysiedlenia) albo wystawić bezpłatny paszport, albo też pobrać opłatę, jak za wizę wyjazdową dla cudzoziemców.

§ 9. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony tylko raz jeden, o ile za dany paszport pobrana była opłata normalna i o ile oprócz tego posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 10. Wysokość uiszczonej przez daną osobę opłaty za paszport, bądź za prolongatę paszportu, bądź za zezwolenie na ponowny wyjazd należy uwiarygodnić na paszporcie.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 27 października 1924 r. w celu wykonania ustawy z dn. 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. № 95, poz. 887).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*